

**Prowadzić życie Boga-człowieka poprzez życie w królestwie Boga
jako sferze boskiego gatunku**

Wersety biblijne: Mark 1:15; J 3:3, 5–6; 1:12–13; 2 P 1:4; 1 J 3:1.

- I. Ponieważ narodziliśmy się z Boga, jesteśmy Bożym gatunkiem, czyli Bogiem w życiu i naturze, lecz nie w Bóstwie – J 3:3, 5–8.**
- II. Bóg-ludzie mają boskie prawo do uczestnictwa w Bożym gatunku – w. 3, 5–6; 18:36.**
- III. Jako wierzący w Chrystusa prowadzimy życie Boga-człowieka – Mk 1:15; J 14:17b, 20; Rz 8:9a, 10; Ga 5:25:**
- A. W Chrystusie Bóg został ukonstytuowany w człowieku, a człowiek w Bogu, i Bóg oraz człowiek zespolili się w jedną całość, którą nazywamy Bogiem-człowiekiem – Mt 1:21, 23; Łk 1:35; Tt 2:13; 1 Tm 2:5.
 - B. Bóg-ludzie, synowie Boży, są powieleniem i kontynuacją Chrystusa, pierwszego Boga-człowieka – J 12:24; Hbr 2:10; Rz 8:29.
 - C. Bóg-człowiek to ktoś, kto narodził się z Boga i ma udział w Jego życiu i naturze, stając się z Nim jedno w Jego życiu i naturze i w ten sposób Go wyrażając – J 1:12–13; 3:15; 2 P 1:4; 1 Kor 6:17.
 - D. Bóg-człowiek jest ukonstytuowany Bogiem, który jest jego życiem, naturą i wszystkim; jest człowiekiem, a zarazem Bogiem, i Bogiem, a zarazem człowiekiem – Ef 3:16–17a.
 - E. Codzienne ludzkie życie Chrystusa było życiem, w którym człowiek żył Boga, by wyrazić Jego przymioty w ludzkich cnotach napełnionych i przesyconych boskimi przymiotami i z nimi zespolonych – Łk 1:26–35; 7:11–17; 10:25–37; 19:1–10.
 - F. Jako kopia i powielenie pierwszego Boga-człowieka, powinniśmy prowadzić takie samo życie jak On:
 - 1. Pańskie codzienne życie Boga-człowieka ustanowiło wzorzec dla naszego codziennego życia Boga-człowieka, polegający na tym, by być ukrzyżowanym, aby żyć Boga, dzięki czemu może On wyrazić się w człowieczeństwie – Ga 2:20.
 - 2. Pan Jezus nie prowadził życia, w którym starał się być duchowy, święty i zwycięski, lecz życie, które było w pełni według Bożej nowotestamentowej ekonomii i jej służyło.
 - 3. W czterech Ewangeliach widzimy Jezusa, który prowadził życie Boga-człowieka, natomiast w Dziejach Apostolskich – uczniów, którzy również prowadzili takie życie.
 - 4. Chrystus prowadził życie pełne cierpienia, życie cierpiące; teraz jesteśmy Jego współnikami prowadzącymi takie samo życie; gdy dla Niego cierpimy, Bóg uznaje te cierpienia za cierpienia Chrystusa – Hbr 3:14.
 - 5. Musimy zapierać się samych siebie, być upodabniani do śmierci Chrystusa i powiększać Go dzięki obfitemu zaopatrzeniu Jego Ducha – Mt 16:24; Flp 3:10; 1:19–21a.
 - 6. Ten, który prowadził życie Boga-człowieka, jest teraz Duchem, który żyje w nas i poprzez nas; musimy odrzucać samodoskonalenie i budowanie swego naturalnego człowieka i nie pozwalać, by cokolwiek innego prócz Niego nas napełniało i zajmowało, abyśmy mogli Go żyć i wyrażać osobiście i zbiorowo w kościele, który jest Jego Ciałem – Ef 3:16–19; 1:22–23.
- IV. Jako wierzący w Chrystusa żyjemy w królestwie Boga – Rz 14:17:**
- A. Królestwo Boga to sam Bóg – Mark 1:15; Mt 6:33.
 - B. Królestwo Boga to Bóg w Chrystusie, będący sumą boskiego życia wraz z wszelkimi jego działaniami – J 11:25; 10:10b; 14:6.
 - C. Królestwo Boga to sfera boskiego życia, służąca temu, aby mogło się ono poruszać, pracować, władać i rządzić i w ten sposób zrealizować swój zamysł.
 - D. Królestwo Boga to organizm ukonstytuowany Bożym życiem, będący sferą życia służącą Jego władaniu, w której króluje On przez swoje życie i wyraża się jako Boska Trójca w boskim życiu – 15:1–8, 16, 26.

E. Królestwo Boga to sfera nie tylko boskiego panowania, lecz także boskiego gatunku, w której znajduje się wszystko, co boskie – 3:3, 5–6; 18:36:

1. W trzecim rozdziale Ewangelii Jana królestwo Boga odnosi się raczej do Bożego gatunku niż do Bożego królowania.
2. Bóg stał się człowiekiem, by wejść w ludzki gatunek, człowiek zaś staje się Bogiem w życiu i naturze, lecz nie w Bóstwie, by wejść w sferę boskiego gatunku – 1:1, 12–14; Rz 8:3; 1:3–4.
3. Aby wejść w sferę boskiego gatunku, musimy narodzić się z Boga, by uzyskać boskie życie i boską naturę – J 1:12–13; 3:3, 5–6, 15; 2 P 1:4:
 - a. Bóg stworzył człowieka nie według rodzaju ludzkiego, lecz na swój obraz i według swego podobieństwa, aby człowiek był Bożym rodzajem, Bożym gatunkiem – Rdz 1:26.
 - b. Wierzący, którzy dzięki odrodzeniu narodzili się z Boga, by być Jego dziećmi w Jego życiu i naturze, lecz nie w Jego Bóstwie, są bardziej według Bożego rodzaju niż Adam – J 1:12–13:
 - 1) Adam miał jedynie zewnętrzny wygląd Boga, ale nie posiadał wewnętrznej rzeczywistości boskiego życia.
 - 2) My, wierzący w Chrystusa i dzieci Boga, mamy rzeczywistość boskiego życia i w całej swojej istocie jesteśmy przeobrażani i upodabniani do Pańskiego obrazu – 2 Kor 3:18; Rz 12:2; 8:29.
 - 3) Nasze drugie narodziny, odrodzenie, sprawiły, że weszliśmy do królestwa Boga i staliśmy się Jego gatunkiem – J 3:3, 5–6.
 - 4) Zostaliśmy odrodzeni po to, by być Bożym rodzajem; jako Boży synowie jesteśmy Bożym rodzajem, Bożym gatunkiem – Rz 8:19; Hbr 2:10.
 - 5) Wszystkie dzieci Boże znajdują się w boskiej sferze boskiego gatunku – J 1:12–13; 3:3, 5.
 - 6) Wierzący są Bóg-ludźmi w boskim gatunku, czyli w królestwie Boga – 1 J 3:1a; J 3:5.

F. W królestwie Boga – sferze boskiego życia – żyjemy przez odczucie życia – Rz 8:6.

G. W kościele żyjemy dzisiaj w królestwie Boga; List do Rzymian 14:17 stanowi mocny dowód na to, że dzisiejsze życie kościoła to królestwo.

H. Gdy ćwiczymy tę część naszej istoty, która jest nowym stworzeniem – samym Chrystusem jako pierwiastkiem królestwa Boga – żyjemy w królestwie Boga.

I. Zwycięzcy odziedziczą królestwo Chrystusa i Boga, aby móc wejść do królestwa niebios na etapie jego ujawnienia się – 2 Tm 4:18.

V. W Ewangelii Jana widzimy wiele aspektów codziennego życia wierzących w sferze boskiego gatunku – 1:16; 15:4a, 9, 11; 4:23–24; 14:2, 20, 23; 17:22–24:

A. „Z Jego pełni my wszyscy otrzymaliśmy, i to łaskę za łaską” – 1:16.

B. „Woda, którą Ja mu dam, stanie się w nim źródłem wody wytryskującej ku życiu wiecznemu” – 4:14b.

C. „Ten, kto Mnie je – on także będzie żył z powodu Mnie” – 6:57b.

D. „Jeśli ktoś Mi służy, niech idzie za Mną; a gdzie Ja jestem, tam będzie też mój sługa. Jeśli ktoś Mi służy, Ojciec go uszanuje” – 12:26.

E. „W domu mojego Ojca jest wiele mieszkań; [...] idę przygotować wam miejsce” – 14:2.

F. „W tym dniu poznacie, że Ja jestem w moim Ojcu, i wy we Mnie, i Ja w was” – w. 20.

G. „Jeśli ktoś Mnie kocha, będzie zachowywał moje słowo, i mój Ojciec będzie go kochał, i przyjdziemy do niego, i uczynimy sobie u niego mieszkanie” – w. 23.

H. „Trwajcie we Mnie, a Ja w was” – 15:4a.

I. „Jeśli trwacie we Mnie, a moje słowa trwają w was, proście, o cokolwiek chcecie, a stanie się wam” – w. 7.

J. „Jak Mnie ukochał Ojciec, tak i Ja was ukochałem; trwajcie w mojej miłości” – w. 9.

- K. „To wszystko wam powiedziałem, aby moja radość była w was i aby wasza radość stała się pełna” – w. 11.
- L. „To wszystko wam powiedziałem, abyście we Mnie mieli pokój”; „mój pokój wam daję” – 16:33a; 14:27b.
- M. „Ojcze święty, zachowaj ich w Twoim imieniu, które Mi dałeś, aby byli jedno, tak jak My jesteśmy” – 17:11b.
- N. „Chwałę, którą Mi dałeś, dałem im, aby byli jedno, tak jak My jedno jesteśmy” – w. 22.
- O. „Ja w nich, a Ty we Mnie, aby byli wydoskonaleni w jedności” – w. 23a.
- P. „Ojcze, jeśli chodzi o to, co Mi dałeś, chcę, aby gdzie Ja jestem, i oni byli ze Mną, aby oglądali moją chwałę” – w. 24a.